

روزنامه رسمی کشور شاهنشاهی

دوره چهارم

این مسئله را عنوان خواهند کرد حالاهم منوط بمیل آفایان است اگر می خواهند ممکن است مطروح مذاکره شود

(بعضی گفتند — خیر) رئیس — بلطف آن به روز شنبه دوازدهم حمل ..

شیخ الاسلام اصفهانی — اجازه می فرمائید، رئیس — دستور را بنده هر چیزی می کنم — اگر فرمایشی دارید بعد بفرمایید دستوره او لا لایحه قانونی راجع بمالات طواحين ..

ثابتاً — بقیه شور ثانی در لایحه العاق آب گومند بزاینده رود، آفای شیخ الاسلام.

(اجازه)

شیخ الاسلام اصفهانی — بنده به بعضی از آفایان هم عرض کرده ام که چون فردا اغلب از آفایان تحریف می آورند خوب است بقدر نیمساعت جلسه‌را تشکیل بدهند که این لایحه آب کارون تمام شود زیرا اگر به بعد از هبده بیفت خیلی اسباب تأخیر کار و زحمت خواهد شد

رئیس — رأی می کیرم بیشنفهاد آفای شیخ الاسلام راجع بجلسه فردا که می فرمایند بطور فوق العاده تشکیل شود.. سليمان میرزا — اجازه می فرمائید.

رئیس — بفرمایید.

سلیمان میرزا — بنده موافق هستم فردا کسهول است دوشنبه هم جلسه بشود ذیرا هرچه زیادتر جلسه داشته باشیم بهتر است و منتهی آمال ما است.

ولی اگر جلسه فردا منحصر باشد بآب کارون چندان فایده ندارد خوب است بطور کلی و مطلق گرفته شود که روز یکشنبه عصری جلسه داشته باشیم که هم مذاکره در لایحه العاق آب کارون باشد و هم بیک قسمت دیگر از کارهای برسیم که شاید یک کاری کرده باشیم و یک قسمی جلوه‌های باشیم —

رئیس — غیر از لایحه که اظهار کرددند چیزدیگری حاضر نبست که بتوان فردا مطروح مذاکره قرار داده لایحه زیادی در کمیسیون مالیه هست ولی هنوز رایورتی داده نشده علاوه بر این رایورتیهای از کمیسیون بودجه رسیده هسته در تحت طبع است ولی برای فردادست نخواهد داد با وجود این بسته برای آفایان است آفای حاج شیخ اسدالله راجع باین مطلب است؟

حجاج شیخ اسدالله بنده راجع به فرمایش آفای سلیمان میرزا عرض داشتم که آفای رئیس جواب فرمودند

رئیس — آفای محمد هاشم میرزا (اجازه)

محمد هاشم میرزا — بنده خواستم عرض کنم که چاهه روز شنبه هشت

کامل بشود و رایورت صحیحی بکمیسیون داده شود و بس از آن مجلس باید تا هر طور مقتضی است رفایار شود.

رئیس — این موضوع بالفعل تعقیب نمی شود.

آفای مدرس.

(اجازه)

سلیمان — دیشب و پریشب یک فصلی از شب را بمطالعه این کتاب شهریه ها کذرا ندم و لازم شد در اینجا هر اینچی بگشم چون در این مدت که مریض بودم بعضی اوقات اینچی را از مجلس می آوردند و مطالعه می نمودم در این کتابه هم بعضی شهریه ها دیدم که لازم می داشم این را هر چیزی بگشود که تایلک مدتی خدمت برسرد یعنی هر کس به مملکت خدمت پیکنند مزد بگیرد و این مسئله را باید اهمیت داد که کسی بول بلاهوض و مجانية نگیرد ولی یکمیش از فقرای شاید بمنابعی مختلفه از سایق تا حال یکمبلغی می برده اند هم امکن نمی توان فطعم کرد.

عقیده شخص بنده اینست که آنچه متعلق بغير فقراء است باید بلاستناء قطع کرد.

بناء على هذا این يلک مسئله نبست که يكذيل وبرهانی بخواهد بر هاشم با خودش است و همانطور که فیلا هم هر چیز کرده ام ببول هموم بايد خرج هموم بشود و کس که خدمت بعموم میکند بهره صیغه و هر وضع باشد بايد مزد خدمت خدمت خود را از هموم بگیرد و نسبت بگذشته آنچه گرفته اند چهار نهاد ریم ولیکن نسبت با آنیه هر چیز بنده اینست که باید تأمل آرد تا به بیشین بودجه های باید مملکت شد چون یکچه از فقراء مدتی از این راه معاش میکرده اند آنوقت البته آفایان رای می دهند بفقراء (آنهم نه بعضی) فقراء طهران بلکه هر چیز هست نسبت به محل خودش (مبلغی بسند) (نه اینکه بول شیر از را بیاوریم بفقراء اینجا بدهیم و بول تبریز را بفقراء جای دیگر بدهیم) آنهم قریبی و میزانی دارد مقصود اینست که باید این نکته را مراعات کرد که دولت بیشندانی نکند که ما برای قبول ملجه بشویم در صورتی که هنوز محتلی برای او سراغ نهادیم و باینکه خدمتگذاران مملکت بینج شش ماه و یکمیال حتفشان نرسیده است آنوقت یک پولیانی را تصویب کنیم که نمی دانیم معلم عابدی آن کجا است آبا منتهی بفرض میشود،

یا اینکه منتهی باین بشود که از ضعفاء بگیریم و بشخص واحدی بذیبم ..

زیاده بر این عرضی نهادم

آفای شیخ ابراهیم زنجانی — اگر

این موضوع مطرح مذاکره است بنده هم

عرضی دارم ..

مذاکرات راجع باین قسمت و تبدیل دویست هزار تومان به سی هزار لیره ماز قرار معلوم در دویسه شام موجود نبست و اگر تحقیق بفرمایید تمام اظهارات آفای آذربایجانی اساس بوده است و آفای آذربایجانی یکی از توضیعات شان گفته بودند فرانشیزه داشته است دولت درمدت چنین معاف باشد یعنی قررض را به بچوچه حساب نکند در حالی که این معنی استمدها نیست که تایلک مدتی ندهنده ای باقسط برداشت بعده بیفزایند دولت قررضی داشته است و باید مرتبه بعد آن هم گرفته اند.

در ماههای هم که هایدات گمرک کسر داشته در ماههای بعد حساب کرده اند و برداشته اند بنابراین بنده تصور میکنم باید بوزارت امور خارجه و وزارت مالیه و جو و زرایی که در این موضوع مذاکرات در ماه مارس که در ۱۹۱۰ میلادی در نظر گرفته شده بودند و میتوانند مغازه کسردارد ولی چون دولت دید مغازه کسردارد تقاضا کرد از بابت هایدات گمرک ماهی دولت دویست هزار تومان بدل داده شود و اگر هایدات گمرک را بدهند ماقبلی را حساب کشند و در ماه نوامبر ۱۹۱۰ قسط اول داده شد و قبیل این وقت شش تومان و نیم بود و در آن موقع مذاکراتی مابین وزیر خارجه و وزیر مالیه وقت باسفارین شد که این وجه را تسبیه به لیره گشند و سی هزار لیره از آن بابت حساب گشند چند ماهی هم اینطور بود و مرتبه دادند باقسط قررض را هم از بابت هایدات گمرک بر میداشتند یعنی هر قدر جمع میشد از بابت استهلاک قررض برمی‌دادشند قبیل لیره هم کشند و در ماه نوامبر ۱۹۱۰ قسط اول داده شد و قبیل این وقت شش تومان و نیم بود و در آن موقع مذاکراتی مابین وزیر خارجه و وزیر مالیه وقت باسفارین شد که این وجه را تسبیه به لیره گشند و سی هزار لیره از آن بابت حساب گشند چند ماهی هم اینطور بود و مرتبه دادند باقسط قررض را هم از بابت هایدات گمرک بر میداشتند یعنی هر قدر جمع میشد از بابت استهلاک قررض برمی‌دادشند قبیل لیره هم مذاکرات داده شود،

رئیس — این مطلب که جزو دستور نبست — حاج شیخ اسدالله — اجازه می فرمائید، رئیس — این مطلب که جزو دستور نبست — حاج شیخ اسدالله — بايد جواب این مذاکرات داده شود،

رئیس — جواب از طرف کمیسیون های سپاهام السلطان (منشی کمیسیون بودجه) — از روی دویسه های وزارت امور خارجه و وزارت مالیه که در کمیسیون دقت کامل شده معلوم شد اساس این مسئله بر سر اتودیوم قرارداده شده است و مطابق مکابنایی که بین دولت ایران و دولتین روس و انگلیس مبادله شده دویسه ها بود اساس این مسئله بر سر اتودیوم با منتهی قرار گرفته و دولتین روس و انگلیس عنوان سر اتودیوم را به لیره گرفت که در آن تومان بدل داده شده بود که هم دویست هزار تومان را هم برحسب گفتگو و مذاکراتی که باسفارین شده بود تبدیل به لیره گردند ابتدا خبط کردند که تبدیل به لیره گردند ولی چون اینکار را کردند و سی دزار لیره باین عنوان داده میشد بعد که قیمت لیره باین آمد و به بیست و هفت بیست و هشت فران رسید دولت دید مخالف با آن چیزی است که تقاضا کرده بود، زیرا تقاضا شده بود دویست هزار تومان بدهندگار اینچه را نگرفت.

تو پذیعی دارید بفرمایید
محمد هاشم میرزا - علی ای حال

چون مخبر کمپیون باید نظر کمپیون را دفاع کنند و فعلای فرمایند که اصلاً این پیشنهاد در کمپیون مطرح مذاکره شده است

لذا بهتر این است که اول بکمپیون بروند و در آنجا مطرح مذاکره شود پس از آن باید در مجلس و در آن مذاکره بشود و اینکه فرمودند منافاتی با آن رایورت ندارد بینه عرض نکرد که منافات دارو این یک ماده العاقب است که بینه برای تکمیل آن رایورت پیشنهاد کرده ام و در اصل رایورت هم بنده رای داده ام و مقصود اشکال تراشی نیست

آقای سید فاضل - اجازه می فرمایید
رئیس - شما عنوان کمپیون هستید؟

آقا سید فاضل - بله

رئیس - بفرمایید

آقا سید فاضل - بینه گمان می کنم آقای مخبر فراموش فرموده اند ماده العاقبی که حضرت والایشنهاد کرده اند جزو نوزده فقره پیشنهادی بود بکمپیون آمد و در کمپیون مطرح شد و بالخصوص در پیشنهاد حضرت والا خیلی مذاکره شد

چون وضعیت اراضی اصفهان طوری است که دهات بالا دست رودخانه به در خشکسالی وجه در غیر خشکسالی نقصانی به آنها وارد نمی شود و این نقصان و کم آبی فقط برای دهات انتهای رودخانه است.

ولی ترتیب تقسیم آب آنجا طوری است که اگر این آب جاری شود هم به نسبتی که باید آب ببرند می بردند بگردد محتاج نیست ما اینجا ذکر بکنیم

ذیرا اصلاً ترتیب زاینده رود طوری است که در موقعی که آب جاری می شود هم به نسبتی که باید استفاده کنند استفاده می کنند و اهالی اصفهان این ترتیب را ترتیب مرحوم شیخ بهائی می گویند بنابراین دیگر محتاج به ذکر در لایه نیست.

رئیس - آقای محمد هاشم میرزا
(اجازه)

محمد هاشم میرزا - قسم اوی که آقا فرمودند گویا باینده موافق بودند ولی اخیراً نهاییدم چه شد که مطلب بر عکس شد غرض بینه هم این است که بلوکاتی که در خشکسالی آب نمی بردند آنها هم استفاده بکنند و دچار مضيقه شوند.

ترتیب زاینده رود بطوری است که آقا فرمودند که بالا دست رودخانه اصلاً

در انتها رود خانه همان اشکالات اول پیش باید و باز مالیات دولت هم لاوصول بمانه باینوسطه بینه پیشنهاد کرده ام که (بعد از اینکه اجازه نامه از طرف مجلس داده شد) از طرف اهالی بلوک سبعه آبخورد

از پنده رود مجلس تشکیل شود و یک ترتیب در تقسیم آب و چوچی که مجتهد اینکار مصرف می شود بدهند تابلو ها که افچه در انتها رودخانه هم قدری پیشتر آب ببرند و در سال خشکسالی دچار آب نشوند و آن دهاتی که از آب خراب و رعایای آنها آواره شده اند مرمت شده و جرمان خسارت سابقه دولت هم بشود بینه این پیشنهاد را بکمپیون دادم و سبب رد شدن آنرا نهاییدم خوب است آفای مخبر توضیع بدهند که بجهه دلیل کمپیون آنرا رد کرده است من که ضرر در این پیشنهاد نمی بینم بلکه آنرا برای دولت و چه برای مردم نافع میدانم

مخبر - این پیشنهاد متاسفانه در کمپیون مطرح نشد لبکن فرمایشات حضرت والا منافاتی با تصویب این سه ماده ندارد و بینه گمان می کنم اگر این ماده العاقبی هم ضمیمه نشود باز منافاتی ندارد و لازم نیست که ما آنرا یکی از مواد مصوبه قرار دهیم

البته یک عدد که جمع می شوند برای جمع کردن وجود مخارج از ملاکین در تقسیم آب هم مذاکره می کنند و البته اشخاصی که می خواهند از این آب استفاده کنند بایستی بین خودشان یک ترتیباتی برای تقسیم آب داده باشند بنابراین محتاج نیست که بیانیم آنرا یکی از مواد مصوبه قرار بدهیم.

رئیس - (خطاب بمخبر) این اصلاح و ماده العاقبی شاهزاده محمد هاشم میرزا به کمپیون فرستاده شده بود

مخبر - بینه که نهاییدم رئیس - ماده العاقبی که شاهزاده محمد هاشم میرزا پیشنهاد کردند که شاهزاده

محمد هاشم میرزا - بینه یک ماده

العاقبی پیشنهاد کرد ام هر وقت اجازه می

فرمایید توضیع آنرا بدهم.

و طرف دیگر را بخاک سیاه بنشانید و این که می فرمایند دولت اعانت می دهد بجهه احاطه دولت با آنها اعانت می دهد البته برای این است که همچنان خود را اضافه بکنند بینه عرض می کنم بهمین نظر لازم است در اینجا ذکر شود که در صورت عدم موفقیت هم دولت در ضرر با اهالی شریک است چون یک کاری بوده که فایده بعال هر دو طرف داشته حالا که نتیجه حاصل نشده برای هر دو طرف ضرر داشته باشد نه اینکه در منفعت دو طرف شریک باشند و در ضرر یک طرف.

بنده نصود می کنم که ما باید مراءات طرفین را بگیریم و باید این جمله اخیر از این ماده حذف شود.

رئیس - مذاکرات در ماده دو کافی است یا خیر؟

(جمعی گفتند کافی است)

رئیس - مجدداً فرائت می شود و برای تمام اهالی علنی خوانده می شود هر کس میل دارد خواهد داد و شرکت خواهد کرد و هر کس میل ندارد شرکت نمی کند من نمی دانم در کجا ای این لایحه نوشته شده که باید با جبار از آنها گرفت یا هر کس از آن

می برد حتماً باید یول را بدهد ابداجباری در بین نیست.

هر کدام از رهایا و راهیان و ملاکین میل داشتند در این امر خیر شرکت می کنند و اگر هم این کار خانه هایدا نکرد و اتفاقی نبردند یولشان از جیشان رفت این را می بینید عالم اعماضاً یاقبول می کنید یا رد می کنید.

ابدا موضوع اجباری در بین نیست و لازم نیست ما اینقدر اشکال تراشی بگیریم این لایحه فقط اجازه نامه ایست البته هر کس میل دارد با این شرایط یول خواهد داد و اگر میل نداشت مسکون نیست شرکت بگیرد و از آنهم استفاده نخواهد کرد دیگر بنده نمی دانم این جزء هایی که می گویند از کجا ای این لایحه بیرون آمده است.

رئیس - آقای گروسی
(اجازه)

آقا شیخ محمد حسن گروسی زمینه مطلب معلوم است که جمعی محض صلاح اندیشی حال خود و سایر ملاکین به دولت پیشنهاد کرده اند که چنانچه آب

کووند زاینده رود در سابق تقسیم شده مطابق ترتیبی که مرحوم شیخ بهائی علیه الرحمه مین کرده است ترتیب القدم لاقدم بوده است که اول بلوکات مقدم رودخانه بعد یا زین تر همین طور بترتیب آب ببرند و

تقریباً در بلوکات ابتدای رودخانه بقدرتی آب مصرف می شود که بلوکات انتهایی رودخانه صیغی و شتوی نمیتوانند بکارانه و بلوکات ابتدای رودخانه هم صیغی و هم شتوی زراعت می کنند.

حالا هم اگر آب کوه رنگ زاینده رود ملعن شود بهمان ترتیب سابق تقسیم شود باز در سالهای خشک سالی ممکن است

روزنامه وسمی کشور شاهنشاهی

دوره چهارم اصلاح شده است
البته که بسیرون یک قدم یافش رفته است
و بخیال خودش کاری کرده است ولی بند
صدایم را بلند کرده فریاد میزیم که هنوز
بودجه کلمه مملکت به مجلس نیامده است
 فقط یک تقریبیانی به مجلس آمده است کلمه
بودجه لغت فرانسه است و یک چیزی نیست که
ما اینجا اختراع کرده باشیم و آن چیز را که
اطلاق بر کلمه بودجه می کنیم برخلاف
اصول بودجه است که درهمه جامعه مول و
متداول است مثلای ورقه صورت خرج
وزارت داخله پادشاه را می آوریم آنوقت
بگوئیم این بودجه وزارت داخله با وزارت
دولبه است

در صورتی که نفظ بودجه بجمع و خرج
هر دو تعلق میگیرد نه اینکه بگوئیم فلاں
قدر خرج فلاں وزارت خانه بسودجه
است .

ما وقتی میتوانیم به یک صورتی اطلاق
بودجه کنیم کدریک صفحه صورت جمیع
نوشه شده باشد و در یک صفحه صورت
خرج و مطابق قانون اساس هنوز بودجه
مملکت موین نشده

باید صورت جمیع و خرج مملکت در
پازدهم حوت حاضر باشد
در قانون اساسی مخصوصاً تصریح شده
دولت باید بودجه هرسال را در نیمه دوم
سال قبل نقدیم نماید که مجلس برای
پازدهم حوت حاضر کنند حالاً کرآقايان
وزراء این عمل رانه موده اند آیا بازهم
تفصیل بند است؟ معلوم می شود یانه قانون
اساسی مراجعه نفرموده اند یا بواسطه
کشرط مشفّله و فقدان وقت و فرصلت بوده
است .

در هر حال هنوز به آن ترتیبی که آمال
و آرزوی ما است یعنی به تنظیم و ترتیب
بودجه مملکت موفق نشده ایم

قدم بزرگ آنوقت است که به بین
بودجه مملکت در یک صفحه جمیع و در یک
صفحه خرج بطوریکه ممول و متداول همه
دنیا است به مجلس شورای مملی پیشنهاد شده
و نظریه دولت هم در آنجانوشه شده باشد
که چون فلانقدر کسر بودجه داریم برای
اینکه موازنه بین جمیع و خرج حاصل آید
مقتضی است فلاں مالیات وضع و برملت
تعییل شود

تمام مذاکرات اساساً در تمام دنیا به سر
جمع است که می گویند جمیع را باید درست
کرد چنانچه تمام مذاکرات و مناقشات
احزاب سیاسی همه جا به سر جمیع است
و در سر خرج بودجه چندان حرفی
نیست .

اگر کسی کتابچه بودجه را باز کرد
و ترتیب آنرا ملاحظه کند بخوبی می بیند
که این یکی از اصول مسلم است و همان
طور که دو دو تا چهار تا می شود اینهم واضح
است که بودجه هر مملکت باید شامل جمیع

می توان از آن استفاده نمود و بیشتر آن
مملکت را آباد می کند
باينجه هر دو صورتی که اکثریت داشتم
این عقیده را اول در باره املاک خالصه می باشد
دولتی اعمال مبکردم یعنی لا یعه از مجلس
میکنند را نم که خالصه می باشد اینکه
بهرعیت فروخته و در هر سال یک مبلغی باشد
قیمت مملکت دریافت دارند نمایم بعد از بیعت الى
سی سال دعیت عوض املاک خالصه دارای
املاک شخصی خود باشد دولت هم که از
این ترتیب استفاده می نمایند دیگر محتاج
باداره هر یعنی و طویل خالصه می باشد
ولایات نبوده و از این راه هم مبلغی صرف
دولت خواهد شد و هم اصول زندگانی
رعیت یا صرفه نزدیکتر شده است
این است عقیده بنده و هر وقت اکثریت
پیش از نمایم البته این لا یعه از مجلس خواه
گذراند و امیدوارم دوره چهارم مجلس این
افتخار را بروند و این کار را بگند و نابت
نمایم که دولت نمایم مالک باشد و دولت نمایم
اصول مالکیت را اتخاذ نمایم
رعیت باید کار کند تا املاک آباد
شود و در عمل هم دیده این هر کجا ملک
خرابه است یا خالصه است یا مال وقف
زیر امواعی که آباد است از آن استفاده
می نمایند وقتی خراب شد آن را تعیین نموده
و بحال خرابی باقی می گذارد
پس چه می قمی بعتر از آن است که
باید این اصلاح فائل شویم و املاک خالصه
بین خود رده مالک تقسیم نمایم تام ملک است استفاده
نموده و هم از بودجه یک قلم بزرگ خارج
حذف شده باشد
اما راجع باین لا یعه با وجود اینکه
در بالایش نوشته شده لا یعه قانونی راجع
به مالیات طواحين ممدها یک فضولی در آن
هست که می توان گفت این لا یعه راجع
باچاره املاک دولت است
این عقیده تفصیر نیست کسی که این
پیشنهاد را نموده وزیر مالیه است و البته
تواضع خواهد داد اگر دولت می خواهد
آتش را بازه دهد چرا در بالای لا یعه
می نویسد لا یعه قانونی راجع به مالیات
طواحين
البته حالاً که اینطور نوشته شده بند
مخالفت می نمایم زیرا بنده با مالیاتی که
با رازاق عمومی وضع شود مهدافم
کنداری مخلوط است یکجا گفتگوی مالیات
است یکجا گفتگوی اجاره است
و می گوید دولت باید آب و ملک
را اجاره بدهد
هاشد بنده درست ملت فت نشدم ولی
ظاهر بارت به از حيث ترتیب اجاره
و چه از حيث ترتیب مالیات مغلوب است
آقای مخبر محترم در ضمن بیانات
خودشان فرمودند یک قدم بزرگی پیش
وفته ایم و جمیع و خرج بودجه مملکتی درین

از متواتین بگیرید از فقراء و ضعفاء مالیات
را بایداز آنها که زیادتر از این مملکت
استفاده میکنند گرفت و باید حتی الامكان
سعی کرد که از بیچاره سر باز و بخدمت
مأمورین همه دولت و رعایا و فقراء که
دوازده الی چهارده تومن حقوق دارند و با
اینکه اصلاح حقوق ندارند و از سرمایه خودشان
معیشت می کنند کمتر مالیات گرفت زیرا
دولت بیشتر از این مخارجی را که میکند
برای حفظ جواهرات و اموال اعیان است
که دزد نبرد والارعیت چیزی ندارد که
دزدبرد و آذان برای حفظ آن لازم باشد
در این صورت بايدم خارج را هر کس باندازه
گذار مملکت استفاده میکند بپردازد
اگر مالیات مستقلات در مجلس مبدل
شده مالیات خانه های اجازه به بنده مربوط
نیست و تفصیری به بنده نیست زیرا اگر
بمناکرات آن دوره رجوع شود ملاحظه
خواهید فرمود که بنده فریاد میزدم کسی که
قصر خور نق ساخته و بوجود خود آن خانه را
مفتخر نموده و معلوم نیست قبول آف را
چه راهه ای هجیب و غریب تعصیل نموده
باید مالیات پدهد نه آن شخصی که بول
ندارد خانه بازازد و مجبور است اجازه نشینی
باشد
بلی در آن موقع هم بنده مخالف
بودم لکن چنین که آنوقت هم در اقلیت
اگر مثلاً امروزه این لا یعه
دوره دیگر صحبت شود آیا باید گفت که
تو در مجلس بودی و با این لا یعه موافق
کردد ؟
خیر بنده موافق هقیده مسلکی خودم
رفتار کرده ام و تفصیری به بنده وارد نیست
آقای آقاسیده یعقوب فرمودند معامله
با صوات بگذرد البته هی سعادت کسان
دورو امام زمان را درک کندو موافق شود
دو خدمت امام زمان (ص) باشدو معامله هم
با اصولات کندولی تاموقمی که بازمان باسعادت
نرسیده ایم لااقل باید کاری بگنیم که
معاملات با نصف بگذرد و
مالیات از روی انصاف بر اهالی تعجیل شود
و هر کس که مخارج بصره او می شود مالیات
بدهد بعضی از آقایان در قبال هر ایض بنده
فرمودند که آسما مال اعیان است و تصور
فرموده اند بنده درین اینکه حمایت از
فقراء می کنم می خواهم حقیقتاً غلطانهای
کرد و حمایت از اعیان نمایم
خیر اشتباه شده است هم املاک اعیان
است و بعقیده بنده باید روزی بر سر که
کلبه املاک دولت بین خود رده مالک تقسیم
شود بانک فلاحتی در جز و مر امنا نام است
صف و ساده هر چیزی کنم اگر بنده اکثریت
بیندا کنم اول املاک خالصه دولت را بهرامی
می فروشم و می گویم قیمت آن را باقساط
از باخت اصل قیمت ملک و قسمی باخت مالیات
بدهند تا رعایا متول شوند والبته زمین که
تعلق بخود رده مالک داشته باشد بهتر

می شود
رئیس - آقای سلیمان میرزا
(اجازه)
سلیمان میرزا - آیا میشود در
ماده اول هم بطور کلی در این لا یعه مذکور
نمود یا خیر
اگر می شود بنده هر ایضی دارم عرض
کنم
رئیس - بلی میشود
سلیمان میرزا - چون آقایان
مذاکرات دار کلیات کافی دانستندم و قع
نرسید بنده هر ایض خودم را بطور کلی
عرض کنم
این بود که از آقای رئیس استفسار
نمود که آبا ممکن است در این لا یعه هم
مثل سایر ایض فانوی در شور ماده اول داخل
مذاکره در کلیات شد یا خیر ؟
چون تصدیق فرمودند که می توان
داخل در کلیات شد لذا بنده هم جواب آقایان
را یک یار هر چیز میکنم
اولا در کمال نزاکت با آقای حاج شیخ
اسدالله هرمن میکنم که ایشان در ضمن
نطاشان یک قسمی از وظائف آقای رئیس
را اعمال فرمودند یعنی به مخالفین فرمودند
مذاکرات شما خارج از موضوع این لا یعه
است و اخطار خارج از موضوع مذاکره
بودن فقط مطابق نظامنامه [دانلود از وظائف](#)
شخصی رئیس است و بعلاوه ۱۲ ص که در
اطراف این لا یعه صحبت کرده ، املا در
موضوع لا یعه بود
از آقای حاج شیخ اسدالله مادرت می
خواهیم لکن چون ایشان تصویبی فرمودند
بنده هم این مسئله را بادآوری نمودم
آقای فویم الملک فرمودند که بنده در
آخر عرايضم تقریباً موافقت نمودم
خیر سوهه تفاهمی واقع شده بیچوقت
با وضع مالیات بر ارزاق عمومی موافقت
نخواهیم کرد ایشان بعوار اغراق گوئی
فرمودند بنا براین بر گندم هم باید مالیات
وضع شود باید بر گندم مالیات وضع
کرد .
اگر موافق تعديل بودجه و مالیاتها
در دست بنده باشندی گویم بر ارزاق عمومی و
مالیات نایاب وضع کرد بجهت اینکه دلیل
ندارد از گندم که جزو ارزاق عمومی است
مالیات گرفته شود

و هرچه از این قبیل مالیاتها گرفته
باند بنده با آن مخالفم خواه مالیات ارضی
باشد خواه مالیات کند و لی هنوز آن موقعاً
برای بنده نرسیده و این اظهار از که حالاً
میگذنم برای این که هم عقیده زیاد بیندا
و هر وقت هم عقیده و هم مالیاتان بنده زیاد
بسونده یکی از پیشنهادات بنده این است
کمالیات از ارزاق عمومی و گندم نایاب
در پیافت شود و دولت باید مخارج خودش را

